

riet, Kommunikationsministeriet, Realkreditrådet, Finansrådet, Dansk Postordrerforening, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Landsforeningen Loyal Handel, Dommerforeningen, FDM, Møbelhandlernes Centralforening i Danmark, Ligestillingsrådet og Dansk Magasinpresses Udgiverforening.

Høringssvarerne har generelt været positive, og sammenfattende er der tilslutning til at styrke forhandlingsprincippet, udbygge og effektivisere systemet med forhåndsbesked og skriftlige retningslinjer, forbedring af de civile retlige sanktionsmuligheder og udskillelse af systemfremmede bestemmelser.

Der er efterfølgende foretaget nogle ændringer, uden at der er forandret afgørende ved de grundlæggende formål og principper, som er kommet til udtryk i betænkningen, og som lovforslaget er baseret på.

7. Administrative og Økonomiske konsekvenser

Omkostningerne ved administration af loven vil blive afholdt inden for Industriministeriets rammer. Omkostningerne i forbindelse med afgivelse af forhåndsbesked (§13) vil kunne opkræves hos rekvirenten. Disse omkostninger beregnes efter reglerne i Finansministeriets Budgetvejledning 1992, pkt. 21.32.2 om priskalkulation.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen foreslås opretholdt i uændret skikkelse og skal forstås ganske som hidtil. Den reflekterer lovens overordnede formål, som er at sikre, at erhvervsvirksomhed bedrives tilbørligt og rimeligt under hensyn til såvel konkurrenter og andre erhvervsdrivende som forbrugerne og almene samfundsinteresser. Den danner samtidig grundlag for løbende normdannelse og videreudvikling ud fra en afbalanceret afvejning af hensynet til erhvervslivet, forbrugerne og almene samfundsinteresser.

Hvad beskyttelsen af forbrugerne og hensynet til almene samfundsinteresser angår, skal bestemmelsen ses i sammenhæng med bestemmelserne om Forbrugerombudsmanden, forhandlingsprincippet og retningslinjer. Gennem anvendelsen af disse instrumenter kan der opnås konsensus om, hvad der skal være bestemmelsens realindhold.

Generalklausulen kan som hidtil benyttes til indgreb mod alle former for uønskværdige salgs- og reklameforanstaltninger samt mod efterligning, snylting eller anden udnyttelse af andres indsats, urimelige aftalevilkår, farlige eller underlødige produkter,

beskyttelse af den personlige integritet og privatlivets fred o.s.v.

Til § 2

§ 2, stk. 1-3, svarer ordret til § 2, stk. 1-3, i den gældende lov og skal anvendes ganske som hidtil. Vildledningsforbudet forudsættes ligesom hidtil suppleret af retningslinjer på områder, hvor der er behov herfor, således som tilfældet f.eks. er med hensyn til prisreklame, ikke mindst prissammenligning. Overtrædelserne på bl.a. prisområdet er så mangfoldige og vedholdende, at der er behov for en konstant indsats under anvendelse af hele lovens system omfattende information, retningslinjer, forhandling, forbud og mærkbare straffe ved fremturen. § 2, stk. 4, i den gældende lov foreslås ophævet som systemfremmed, jf. foran under 1.1. I stedet foreslås indsat den efter EF-direktivet om vildledende reklame foreskrevne bevisregel.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, påbyder en erhvervsdrivende at dokumentere rigtigheden af angivelser om faktiske forhold, og lovfæster herved det naturlige princip om at den, som ønsker at markedsføre sig ved hjælp af angivelser om faktiske forhold, også skal kunne sandsynliggøre rigtigheden heraf. Bestemmelsen finder anvendelse i såvel civile retlige som strafferetlige sager. Bestemmelsen kan derved indebære en vis bevislættelse for anklagemyndigheden. Men det påhviler dog stadig anklagemyndigheden at føre bevis for overtrædelser og kravene til dokumentation kan alene fastlægges af domstolen.

I betænkningen overvejes det, om kravet om utilbørlighed »over for andre erhvervsdrivende eller forbrugere« i § 2, stk. 2 og 3, bør udgå, således at utilbørlighed ud fra almene samfundshensyn på samme måde er straffebelagt. Regeringen kan tilslutte sig de betragtninger, der her kommer til udtryk, hvorefter den strafferetlige beskyttelse af almen samfundshensyn bør varetages i straffeloven og vedkommende speciallovgivning, således at markedsføringslovens beskyttelse af disse interesser bliver general-klausulorienteret og koblet til lovens erhvervsvirksomhedsbegreb og fleksible tilsynsapparat med indbyggede civile retlige sanktionsmuligheder.

Til § 3

Som § 3 i gældende lov.

Til § 4

Bestemmelsen foreslås i modsætning til den gældende lov begrænset til at angå anvendelse af garanti over for forbrugere. Lovligheden af anvendelse af